בית משפט השלום באשקלון

ת"א 1755-11-25 חברת לה קורטינס בע"מ נ' שטיחי סננס דני בע"מ

תיק חיצוני:

מספר בקשה:8

לפני כבוד השופט עידו כפכפי

מבקשת/נתבעת שטיחי סננס דני בע"מ

נגד

משיבה/תובעת חברת לה קורטינס בע"מ

חקיקה שאוזכרה:
חוק החברות, תשנ"ט-1999

החלטה

1. המבקשת עותרת לחיוב המשיבה בהפקדת ערובה להוצאות, בסכום שלא יפחת מ- 15% מסכום התביעה. הבקשה נסמכת על החזקה בסעיף 353א לחוק החברות ובנוסף נטען כי הסיכוי לקבלת הסעדים בתביעה נמוך, והיקף ההשקעה בניהול ההגנה מצדיק הפקדת ערובה להוצאות.

עסקינן בתביעה בסך 600,000 ₪ בטענה כי המבקשת, בין היתר, ביודעין גרמה לכך כי חיפוש המותג "לה קורטינס" בגוגל הוביל לאתר של המבקשת ולא של המשיבה. בגין המעשים

המתוארים בתביעה, עותרת המשיבה לסעדים שונים בגין גניבת מוניטין, הפרת סימני מסחר, הפרת זכויות יוצרים, הטעיה צרכנית ועשיית עושר.

2. בבר"ע 10905/07 נאות אואזיס מלונות בע"מ נ' מרדכי (מוטי) זיסר, 13.7.08 קבע כב' השופט א' גרוניס כי הכלל הנגזר מהוראות סעיף 353א לחוק החברות הוא כי חברה התובעת מחויבת להפקיד, לפי בקשת הנתבע, ערובה להוצאות. חזקה זו ניתנת לסתירה אם הוכיחה התובעת כי באפשרותה לשלם הוצאות ההליך או אם נסיבות העניין אינן מצדיקות את חיוב החברה בערובה. בשיקול השני יובאו בחשבון סיכויי התביעה, האם הבקשה לחיוב בערובה נועדה למנוע תביעה אמיתית של החברה וכן תרומת הנתבע למצבה הכספי של החברה.

ברע"א 10376/07 ל.נ. הנדסה ממוחשבת בע"מ נ' בנק הפועלים בע"מ, 11.2.09 חידד כב' השופט ח' מלצר, את היחס בין סעיף 353א לחוק החברות לתקנה 519 לתקנות סדר הדין האזרחי תוך מתן דגש לזכות הגישה לערכאות ביישום ובקביעת שיעור הערובה בנסיבות כל עניין ועניין.
מהוראות חוק החברות ופרשנותו עולה כי אין חולק כי ההוראות המהותיות ביחס לחיוב החברה בערובה להוצאות מחייבות ככלל הטלת ערובה, אלא אם עמדה החברה בנטל להוכיח כי נסיבות העניין או יכולתה הכלכלית מצדיקות להימנע מהטלת ערובה כאמור. בבחינת החריגים, נעזרים בכלי הדיוני של הטלת החיוב בהוצאות, תקנה 519 לתקנות סדר הדין האזרחי, ופרשנותה. סיכויי ההליך ישפיעו רק במקרי הקיצון, קרי אם סיכויי התביעה טובים מאוד או גרועים מאוד.

הלכות אלו חלות גם על התקנות החדשות.

3. לאחר בחינת כתבי הטענות ועיון בבקשה והתגובה, מצאתי כי לא מדובר במקרה קיצון בו סיכויי התביעה טובים מאוד באופן המצדיק להימנע מהטלת ערובה להוצאות. אמנם ישנה מעין ראשית הודיה של המבקשת כי חיפוש שם המשיבה הוביל לאתר שלה, אולם לטענתה לא מדובר בפעולה במזיד. כך או אחרת נדמה כי בין העוולה הנטענת להיקף הסעדים, יש מרחק רב ולא ברור כלל ועיקר אם ניתן להיעתר למלוא הסעדים ומה משך ההפרה הנטענת. על פניו שיעור הנזק הנטען לא יהיה קל להוכחה. על כן, מבחינת נסיבות העניין, אין הצדקה להימנע מהטלת ערובה להוצאות.

4. אשר למצבה הכלכלי של המשיבה, לא סתרה היא את החזקה כי על חברה להפקיד ערובה, שעה שצורף אישור כללי של רו"ח של החברה כי היא יציבה. רב הנסתר על הגלוי מאישור זה,

ולכל היותר עולה ממנו כי מצב החברה לא גרוע. נסח החברה לא מוסיף מידע רלוונטי. שעה שהמשיבה נמנעה מלחשוף מידע כלכלי מלא אודות נכסיה, הכנסותיה והתחייבויותיה, לא יצאה ידי חובתה לסתור את החזקה. על כן יש לחייבה בהפקדת ערובה.

5. אשר לשיעור הערובה, אמנם יש להתחשב בסכום התביעה, ומנגד יש לתת משקל לזכות הגישה לערכאות. ניתן להיעזר בתעריף המומלץ כדי לבחון את שיעור ההוצאות ובמקרה הנדון מדובר בשכר טרחה מומלץ של כ- 37,000 ₪. לאחר בחינת מכלול הנסיבות, מצאתי מקום לחייב התובעת בהפקדת 30,000 ₪ במזומן או ערבות בנקאית, כערובה להוצאות וכן בערבות בעל החברה בסך של 10,000 ₪ נוספים.

הערובות יופקדו תוך 30 ימים, אחרת תמחק התביעה.

ניתנה היום, ה' אדר תשפ"ו, 22 פברואר 2026,
בהעדר הצדדים.

נוסח מסמך זה כפוף לשינויי ניסוח ועריכה

בעניין עריכה ושינויים במסמכי פסיקה, חקיקה ועוד באתר נבו – הקש כאן